

Примерен сценарий за Възкресение Христово, 2017

Камбани днеска зазвъняват
и чудна вест ни възвестяват -
Спасителят от мъртвите възкръсна,
тъмнината на смъртта разпръсна!

Кой е чудният Спасител на света,
Който положи Своята душа,
за да ни спаси от греха,
от дявола и от смъртта.

Самият Единороден Божи Син,
стъпка тежкото проклятие,
като прие за нас от любов
на кръста позорно Разпятие.

Както Господ обеща
Спасител прати на света.
Мария - святата Девица
с тази чест се удостои -
да стане Майка - Богородица,
Синът Божий да роди.

Всички запяват песента "Богородице Дево, радуйся"

***Богородице Дево, радуйся,
Благодатная Марие, Господь с Тобою,
благословенна Ты в женах
и благословен плод чрева Твоего,
яко Спаса родила еси душ наших.(3)***

*Превод: Богородице Дево, радвай се!
Благодатна Марие, Господ е с Тебе!
Благословена си Ти между жените
и благословен е плодът на Твоята утроба,
защото си родила Спасителя на нашите души.*

Праведно сред хората Христос живя,
не отминаваше никой в беда,
помагаше и на врага,
всеки поучаваше с топли слова.

Сред човеците Господ се яви,
път за спасение ни разкри,
че праведните думи и дела
отварят райската врата.

От най-далечни времена
на Синайската планина
Бог даде заповеди начертани
върху каменни скрижали.

Та който заповедите познава
и се стреми да ги изпълнява,
Бог над него ще се смили,
добра участ ще му отреди.

Тогава законоучители се явиха,
с тази задача се заловиха -
над заповедите Божии да умуват,
на народа да ги разгълкуват.

Фарисеи се наричат тези учители,
на закона ревностни изпълнители,
но твърде много те се отклониха
и народа съблазниха.

Спасителят когато се яви
народните водачи укори,
че излишно народа обременяват
а най-важното не изпълняват.

На хората Господ разясни,
че любовта на първо място стои,
с добри дела да не се гордеем,
щом за ближния си не милеем.

Притчата за Митаря и Фарисея

Разказвачи трима си говорят:

Разказвач 1:

За да ни спаси от гордостта
Господ притча разказа една -
за Миратя и Фарисея,
та всеки който се гордее,
поука да намери в нея.

Разказвач 2:

Нека да се приближим
и сами да се уверим
Как пред Бога застанаха двама
и молитва отправиха в храма.

Разказвач 3:

По време на този стих, в храма бавно и тежко влиза фарисея и заема описаната поза.

Ето фарисей се приближава,
в средата на храма застава,
самодоволно изпъчил гърди,
към Бога отправил очи.

Разказвач 1:

Знаем, фарисеите закона познават
и народа строго назидават.
Дълго се молят в Божия храм,
та всички да ги видят там.
Защото нямат никакво съмнение
в своето бъдещо спасение.

Разказвач 2:

*По време на този стих, зад гърба на фарисея колебливо влиза митаря,
свел глава, и застава до вратата.*

Но този митар как се е осмелил
на храма прага да прекрачи?
На никому ни драг, ни мил,
че митарите са народни обирачи.

Тежки данъци събират от народа,
мамят го при всяка сгода.
Всеизвестни са грабители,
на закона нарушители.

Разказвач 3:

Но нека послушаеме фарисея сега
и чуем молитвените му слова.

Фарисей:

Боже, знаеш Ти,
че от ранни младини
закона Твой изпълнявам,
често в храма пребивавам.

На молитва и сега
искам да Ти благодаря,
че не съм като тая тълпа -
все неправедници, грабители,
на закона рушители,
прелюбодейци без срам,
недостойни за Твоя храм.

Кратка пауза. Фарисеят остава с гръб към митаря, но се извъръща назад едвам и като сочи с ръка митаря, надменно казва:

И като този митар,
измамник твърде хитър,
който не смее да вдигне очи,
защото пълен е с лъжи.

*Митарят още повече свежда глава.
Фарисеят бавно се обръща към олтара и продължава:*

Не съм пропуснал досега,
два пъти на седмица постя.
От всичко що придобивам,
нищо пред закона не укривам.
Пресмятам всичко без остатък,
за храма и за бедните давам десятък.

Фарисеят прави крачка напред към олтара и пуца в ковчежето монета, като показва, че се моли.

Митарят мълви с дълбоко разкаяние:

Ах, аз, грешник най-голям,
пред Бога тежко съгреших,
покрих се с позор и срам.
Но ето твърдо аз реших
да дойда в Божия храм,
грехът си да изплача сам.

Без жалост бедняка аз лишавах
от последната коричка хляб,
молбите на вдовици подминавах,
безчувствен към сълзите им оставах.

Прости ми, Боже, осъзнах,
животът си прекарах в грях.
Не, ... нямам никакво оправдание,
но приеми ме в покаяние.

Митарят удря с юмруци гърдите си (или просто поставя кръстообразно ръце на гърдите си) и като повдига поглед едвам, отронва стон с голяма болка:

Боже, бъди милостив към мене, грешника!

Разказвач 1:

Когато притчата разказал
Господ поуката показал:
Фарисеят тръгнал си от храма
по-малко оправдан от двама.

Не че нямал дела добри
Бог така му отреди,
а защото в себе си не търсел греха
и подхранвал гордостта.
Ближните си изобличавал
и в грехове ги укорявал.

Разказвач 2:

А Митарят нямал добро дело
и затова ниско свеждал чело.
И не за злите му дела
и за тежестите на греха
Бог му даде оправдание,
а за голямото му разкаяние.

Пред Бога нямат висока цена
дори най-добрите дела,
щом чакаме от Бога награда,
а съдим другите злорадо.

Бог обича сърце съкрушено,
разкаяно и смирено,
което искрено съзнава,
че в много грехове се изкушава.

Разказвач 3:

В притчата Господ ни поучава
в живота да не търсим слава,
че който тук е възвисен,
в Божието царство ще е унижен.
А който себе си унижава,
ще приеме небесна слава.

И точно тези фарисеи
и народните старей
сърцата си от злоба вкамениха
вина на Невинния вмениха.

Тези, които народа предвождат
не искаха друг да ги превъзхожда.
Народът що вървеше подир тях
те вкараха във страшен грях -
да клевети своя Учител,
да Го обвини като закононарушител.

Разказвач 1:

А Бог не гледа на лице,
а вижда в човешкото сърце
и на земята Той дойде
грешниците да призове
да се разкаят смирени
та всички да бъдат спасени.

Обща част:

Години много има оттогава,
от времето на Митаря и Фарисея,
но поуката от притчата остава,
да запомним мъдростта от нея.

Нека всеки разбере това
няма човек на тази земя,
който да не греши,
колкото и да се стреми.

Добро да вършим, но тайно
и за другите незнайно,
а когато вършим добри дела
да прогоним гордостта.

Бог вижда всичко което
става на всеки в сърцето.
Той смирените ще благослови,
а на горделивите се противи.

Към покаяние Господ ни зове
за сторените грехове,
че само в голямо смирение
ще достигнем спасение.

За жалост много хора не вярват това,
пренебрегват Божиите слова,
че има живот вечен с Христа,
когато си отидем от тази земя.

Вкопчени в мисъл една
да натрупат земни блага,
да изпитат всяка наслада,
която светът им предлага,
далече са от всяко смирение,
не биха приели унижение.

Господ стори много добрини
нима очакваше награда,
за тези, които Му причиниха злини,
от Бог Отец Той молеше пощада.

Творецът – нашият Създател се смири,
на земята като човек се роди,
прие върху Себе Си нашите грехове,
на кръста да ги прикове,
с кръвта Си да ги заличи,
та всеки човек да спаси.

Драгоценната Си кръв проля
за хората от всички времена!
Нима така ще продължим,
неразкаяни в греха си да стоим?

Бог е дълготърпелив
и много много милостив,
Той жертва се за всички нас
да чуем кроткия Му глас:

Господ всеки призовава
на примера Му да подражава,
готов пред всички да се смирява,
далеч от всяка човешка слава.

Христовото Възкресение
е нашето спасение!
Ето – отворени са райските врати
за всеки, който се смири,
за всеки, който е готов
да изпълни сърцето си с любов!

Велик, велик е този ден!
Господ от мъртвите възкръсна!
Със смъртта си смъртта победи,
и вечен живот ни дари!

Всички запяват тропара „Христос воскрес из мъртвих“:

*Христос воскрес из мъртвих
смертию смерть поправ
и сущим во гробех
живот даровав! (3)*

*Превод: Христос възкръсна от мъртвите
и със смърт смъртта победи
и на тия, които са в гробовете
живот подари!*